

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy hóra . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.

első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Állami iparpártolás.

Pécs, 1901. szept. 28.

Az osztrák érdekek magyar szónívói azzal akarják a gazdasági függetlenítésünk iránt a nemzet minden rétegében mind hatalmasabban megnyilatkozó követelést elfojtani, hogy tele tudóval harsogják, miként gazdasági függetlenségünk, az önálló vámterület nem szükségképi előfeltétele a magyar ipar fejlesztésének, mert iparunkat a közös vámterületen is ki lehet fejleszteni.

Hivatkoznak ennek bizonyítására a kormány iparfejlesztési akciójára, a mely máris nagyot lendített a magyar ipar sorsán s azt mondják, hogy ha a magyar társadalom is segédkezet nyújtana a kormánynak a hazai ipar pártolásában, akkor csakhamar kiszoríthatnók az idegen ipar versenyét Magyarországból.

Hát erre az iparfejlesztési akcióra nagyon jellemző tüneteket észleltünk eddig is egyes véletlenül nyilvánosságra jutott esetekből, a melyek igazolják, hogy hazai ipar pártolása címén hozott áldozatainkat is az osztrák ipar zsákmányolja ki a maga javára, mert a Turul-féle esetek nem állnak magukban s ha a közös vámterületen egyáltalán lehetséges lenne az osztrák kalózkodást, mely magyar gyártmány hamis cégére alatt sózza hitvány külföldi árukat annak a magyar közönségnek a nyakába, a mely hazafiságból keresi a hazai árut, akkor bámulva látnók, hogy milyen nagy humbug virágzásának adott életet a mi mesterséges iparpártolásunk.

De hát ez nem is lehet másképp, mikor nagy hangon hirdetünk megvalósítandónak valamely nagy célt, de kézzel-lábbal tiltakozunk ellene, hogy az ennek elérésére megkívántató radikális eszközöket alkalmazásba vegyük, hanem holmi kiesínyes palliatív rendszabályokkal igyekszünk kuruzsolni, a miről még legjobban azt mondhatjuk, hogy se nem árt, se nem használ, mert bizony — a mint látjuk — inkább árt, mint használ.

A papiroson a magyar kormány jár elöl jó példával s a főügyelete alatt álló hatóságokat és vállalatokat szigorúan utasítja, hogy szükségleteiket hazai for-

rásból szerezzék be. Ha rendeletekkel ipart teremteni és felvirágoztatni lehetne, a magyar ipar lenne már a legvirágzóbb az egész kontinensen, annyi a magyar ipar érdekében kibocsátott miniszteri rendelet.

Hogy azonban ezzel a hivatalos iparpártolással hogyan állunk, arra szomorú világot vet az a kimutatás, melyet a kereskedelemügyi miniszter a magyar korona területén fekvő vasutak, hajózási vállalatok, állami vas- és acélgyárak beszerzései tárgyában legutóbb közrebocsátott. Ebből a kimutatásból látjuk, hogy ezek a kormány közvetlen rendelkezése alatt álló vállalatok a múlt évben **13,642 671 korona értékű szükségletüket a külföldről szerezték be.**

Persze azt mondhatnák erre, hogy a külföldi gyártmányokat nem lehet egyszerűen, rögtönösen kiküszöbölni még a magyar állam vállalatainál sem, hanem fokozatosan kell fejleszteni a belföldi beszerzési forrásokat. Csakhogy az is humbug, ha valaki azt állítja, hogy az a magyar állami vállalatoknál tényleg úgy is történik, mert a hivatalos statisztikai kimutatások ennek éppen ellenkezőjét igazolják.

Azt látjuk ugyanis ebből, hogy a külföldi beszerzések arányszáma nem hogy fokozatosan kisebbednék, ellenkezőleg évről-évre emelkedik. Így míg 1898-ban az állami és a kormány felügyelete alatt álló vállalatok összes beszerzéseinek csak 9.7 százaléka került a külföldről, addig 1899-ben ez az arányszám már 11.3 százalékot tett ki, 1900-ban pedig 12.5 százalékra emelkedett a külföldi beszerzések arányszáma.

Ha így haladunk tovább, ismét eljutunk a régi kedvezőtlen arányhoz, melynek eltüntetése végett oly nagy erőfeszítéseket teszünk évek óta. Eljutunk pedig **visszafelé** éppen akkor, mikor állítólag „fejlesztjük a magyar ipart” és az állam maga is óriási áldozatokat fordít az ipar fejlesztésére.

Ez is egy súlyos, hatalmas bizonyíték ismét a mellett, hogy meg kell csinálni az önálló vámterületet, mert ime a kétségtelen tények igazolják, hogy bármint iparkodjék a kormány és társadalom a kö-

zös vámterületen a magyar ipart felvirágoztatni, az az egész csak hiu erőlködésnek bizonyul.

A tények kérékelhetetlen logikája követeli meg minden államtól, hogy a nemzeti közgazdaság gyöngébb ágazatait okoszerű és tisztán a saját érdekei által diktált vámpolitikával védelmezze és erősítse és a mikor minden állam követi ezt a józan politikát, akkor a magyar kormány hasztalan iparkodik tultenni magát rajta és magyar ipart úgy virágoztatni fel, hogy ennek leghatalmasabb és sehol melőzhetőnek nem tartott eszközét, a vámpolitikát egy ellenérdeklő szövetségtárs beavatkozásától teszi függővé.

Képviselőválasztási mozgalmak.

Pécs, 1901. szept. 28.

Én dr. Flóris Endre. Hajnövesztő szeréről híres „*En Csillag Anna*” mellé odaállt tegnap este a függetlenségi és 48-as párt tekintélyét féltő „Én dr. Flóris Endre.” Az általa tegnap este nyolc órára a Scholz-sör-csarnok nagytermébe egybehívott képviselőjelölt értekezleten, melyet zsúfolásig megtöltött a Kiss Károly szocialistajelölt pártja, a munkásság zöme, mely között elenyészett a csekély számban megjelent kisiparosság és kiskereskedők csapata, s melyet csak az ifjúság jogánál fogva mindenkor az ellenzékieskedésért hevülő jogászok tudott megtartani a kellő hangulatban s megóvni attól, hogy ne a szocialisták értekezletének látssék — mondjuk, ezen az értekezleten — mely este nyolc órától majdnem tízig tartott — „Én dr. Flóris Endre” több mint egy kerek órát szentelt a saját, oly hatalmas, oly félelmetes, a boszuálló kherub és az apák bűneit megboszuló istenostora szerepét vívó személyének.

„Én dr. Flóris Endre” az értekezlet elején, pont nyolcórás barangszó után, azzal nyitotta meg az értekezletet, hogy „Ő” hívta azt egybe. Egybehívta pedig azért, mert kétségbe van esve a pécsi függetlenségi és 48-as párt sorsa felől; félti a pártot az elvtagadástól, az árulástól s „Ő” nem engedi, hogy a függetlenségi párt tovább is a régi maradjon. „Ő” szervezni akarja a szabad polgárok köréből a pártot, mely szervezkedéshez s az értekezlet egyik céljához is elsősorban azonban egy elnök választása szükséges. „Ő” kitér a személyét éltető terem bizalma elől s ajánlja, hogy küldöttségileg hívják meg az értekezlet elnökéül Kiss József ügyvédet, volt 48-as honvédet.

A küldöttség el is ment s mig „Én dr. Flóris Endre” a pódiumon egymagában járt

**Fogtechnikai
műterem. x x**

Műfogak vulkanit-, arany és alumíniumból. — Mindenféle **plombok**, obturatorok. — Foghuzás fájdalom nélkül.

Girardi József

PÉCS, Apáca-utca 10. sz., saját ház (a zárda mellett 2-ik ház.)

a boszuló Jehovához hasonlóan fel és alá — mint komor bikái olyan volt járása, mint a sötét éjféli szeme pillantása — addig a boldog aranyifjúság — ugyse tartván még ebben a tanévben a jogászság dalárdája egy összejevetelt sem — énekpróbát tartott különféle kortesdalokból.

Az énekpróba azonban unalmas volt a megjelentek előtt s alig bírták ki félkilencig, mikor a *Körösztös* József építész vezetése alatt Kiss József ügyvédért ment küldöttség azzal jött vissza, hogy Kiss Józsefet a tegnapielőtti elértekezlet izgalmai kimerítették, már lepihent otthon s így nem jöhet el. »En dr. Flóris Endre« konstataulta erre, hogy az idő rövid, az idő drága a függetlenségi párt tekintélyének megmentésére; de »Ő« okvetlenül meg akarván e tekintélyt menteni, hát válaszsának elnököt. *Körösztös* József építész korelnököt ajánlt, de hát öreg ember nem lévén a gyülekezetben, az »En dr. Flóris Endre« nevét kiabálták. »Ő« erre kijelentette, hogy az elnökséget csak ideiglenesen, csak a jelen estére vállalja el. (Merjük is hinni és reméljük is! Szerk.) s ezzel ajánlta, hogy küldöttséget menesszenek *Tompa* Antal dr. képviselőjelöltért. A küldöttség tagjai lehetnek a jogászok; vezetője pedig . . . itt »En dr. Flóris Endre« körülnézett s mert a pódiumon kifáradt s már egy küldetést elvégzett *Körösztös* Józsefen kívül csak *Sebők* Gyulát, a »Korona« vendéglőjét és dr. *Jungmann* Rezsőt, állami vasuti pályavertőt látta maga előtt, ez utóbira esett a választása. *Jungmann* Rezső dr. el is ment pár ifju jogászsággal *Tompáért*, ez alatt pedig »En dr. Flóris Endre« megkezdte a történelem muzsája által bizonyára arany könyvben arany betűkkel megörökítendő szereplését.

»En dr. Flóris Endre« mindenekelőtt arra volt kíváncsi, hogy van-e tisztesség, van-e becsület még s van-e szégyenpir az arcokon? Szerinte ma eladó minden s a polgárok erkölcsé csödbe jutott. (Ennél a csödnél azonban vajmi keveset jövedelmezhet a tömeggondnokság. Szerk.) Ugy tekintik a választó polgárságot — »Ő« mondja legalább — mint bordélyházakban a kéjnéket, kiket adnak-vesznek. »En dr. Flóris Endre« azonban nem tűri ezt. »En dr. Flóris Endre« volt, a ki ez ellen tiltakozott s tiltakozik most is. — Olvasóinktól különben bocsánatot kérünk, hogy a fentebbi

kifejezéseket leírtuk, de hát ilyenek foglaltattak »En dr. Flóris Endre« szótárában. »En dr. Flóris Endre« nem keresi az esztetikai hasonlatokat. Neki szerfelett tetszik a varangyos béka, a poshadt tó, a szemét, a fejétől rotadó hal, a gyarlóság, a gyatraság, az álfondorlat, a csempészés és ehhez hasonló kifejezések, a melyeket még a legvéresebb száju szocialistáktól se hallottunk, annál kevésbé pedig uriembertől.

»En dr. Flóris Endre« csak ezután jutott elemébe. Elmondhatta, hogy »Ő« neki a sorsa mindenkor a gyalázatot tűrni és végzete elszenvadni. (Pedig még fiskálisért se kell fizetnie, ha nem akarja tűrni és elszenvadni. Szerk.) De »Ő« türt, szenvedett s mikor esténként ágyában (ezt az ágyacskát többször emlegette, akárcsak az álmos gyerek) számot vetett magával, az volt elégtétele, hogy aljast, gonosztságot, igazságtalanságot nem követett el s mint fatalista, sosem igyekezett tiltakozni az ellen, hogy »Ő«-t senki sem szereti, mindenki előtt ellenszenves és sorsa — megvetés.

Ezek mind »En dr. Flóris Endre« saját szavai, a ki e pesszimisztikus kifakadás után azt mondta, hogy hát mit is irt »Ő«? »En dr. Flóris Endre« irta a »Szabad Polgárok« szülő kiáltványt. »En dr. Flóris Endre« azonban mást is irt. Irt egy nyilatkozatot, melyben a pécsi függetlenségi párt elnökét támadta s e nyilatkozat közlését kérte a »Pécsi Figyelő«-től. *Lapunk azonban pártközönlönye lévén a függetlenségi és 48-as pártnak s tartván magát a pártgyűlés azon határozatához, hogy a végrehajtó bizottságot bízta meg a képviselőjelölés előkészítésével s e bizottság működésének elébe vágni nem akarván*: a pártbontó és annak elnökét támadó irásnak nem adtunk helyet. Ezt »En dr. Flóris Endre« elkezeredetten szemünkre hányta az este s természetes, hogy hatalmasan abcugolta a tisztelt értekezlet a »Figyelő«-t és jelenlevő segéd-szerkesztőket. »En dr. Flóris Endre« pedig tisztelettel hajlott meg a »Pécsi Napló«, kormánypárti lap előtt, mert az közölte a nyilatkozatot. De a közlés igen természetes volt, hiszen egy kormánypárti lap kapva kap rajta, ha az ellenzéket bolygathatja. S bizonyára más kormánypárti lap is kiadta volna az ilyen ellenzéki részről kelt s az ellenzék ellen irányzott támadó levelet.

»En dr. Flóris Endre« azért is megnehezelt, hogy a »Pécsi Figyelő« tegnapi számában kérdőre vontuk, *miképp adhatta ki magát s vele volt pár hívét a függetlenségi párt kiküldöttséinek*, holott erre a párt nem adott neki megbízást! És igyekezett egy levél felolvasásával, melyet *Csírják* Ignác, *Horváth* Halas Antal, *Dollinger* András, *Rueprecht* Nándor, *Gyimóthy* Gyula, *Graumann* János, *Deáki* Sándor, *Tiefenbacher* Nándor, *Fodor* Mór, *Tordy* János s még pár egyén irt alá, — bizonyítani az igazát. De hát az aláírtak csak tagjai a függetlenségi pártnak s nem képviselhetik a pártot, tekintve, hogy sokat mondunk, ha van a nyilatkozaton tizenöt aláíró.

»En dr. Flóris Endre« ezután a *hires* nyílttéri közleményét magyarázta s úgy apostrofálta magát, kit bolondnak mondtak a tavaszkor — bár a bolondok házába »Ő« nem való, annyi esze még van — s ime már ősz van s »Ő« most sincs még a bolondok házában.

Közben kilenc órakor megérkezett *Tompa* Antal dr., képviselőjelölt, kit »En dr. Flóris Endre« üdvözölt s felkérte, hogy üljön le, mig »Ő« beszédét befejezi.

Azonban akkor már zugott az »Ejjen Kiss Károly!« kiabálás a szocialisták ajkán s olyan zür-zavar keletkezett, hogy »En dr. Flóris Endre« alig tudta lecsillapítani.

Végre azután »En dr. Flóris Endre« is befejezte a beszédét, mit *Tompa* Antal dr. kénytelen-kelletlen végighallgatván, végre őt is szóhoz engedte, »Ő«, a ki *Kossuth* Ferenc sürgönyére hivatkozva, nagyot fujva vonult a sötét háttérbe.

Tompa Antal dr. hosszabb beszédben fejtegette programját s a függetlenségi és 48-as párt s a többi pártok közötti különbséget. Hogy a közös vámtérület melletti állásfoglalást a kormánypárt több tagja is felvette programjába: azt nem tartja vívmánynak, mert szerinte a pártfegyelem nem engedi meg az egyeseknek a párt programjától eltérő állásfoglalást. Bár hiszen *Enyedy* Lukács az ő külön vámtérületi programjával először egyedül volt a kormánypártban és ki sem lépett, sőt ma már ötven kormánypárti képviselőnek programjában benne van az önálló vámtérület, mégis tagjai a pártnak.

Az értekezlet tíz óra előtt ért véget s a

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Nagyapám.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Horvátból: Carolus.

Elérkezett az az idő, a mikor jobban esik az embernek a szoba, mint az udvar, vagy a kert. A megsárgult falevelek földre szállingóztak, a fű elvesztette ragyogó zöld színét. A madarak a házak közé húzódtak. Az embereknek nem volt több dolguk a szabadban. Ha kicsalt is minket, gyermekeket némelykor a napsugár, nem maradtunk soká kint. Arcunk, kezünk hidegre fujta a hűvös szellő s a meleg kályhához menekültünk, a mely nemsokára legjobb barátunk lett.

Egy reggel, a mint kinyitá egyikünk álmából szemeit és fölemelte fejcskáját a meleg takaró alól, különös világosságot látott a szobában. Az ablak felé nézett s megpillantá a sötétségben az ezer és ezer repdeső lepkét.

— Hó, hó! — kiáltott s oda szaladt fehér ingében az ablakhoz. Egy pillanat alatt az ablakon básméskodott ki az egész gyermekereg.

Milyen szerencsés volna a mi jó anyánk, ha minden reggel ilyen gyorsan hagynók ott ágyainkat, hanem akkor mindegyik talál kifogást:

— Mamikam, csak még egy kicsit! — mondja az egyik.

— Nagyon megizzadtam! — mentegetőzik a másik.

— A Jani keljen fel előbb! — szavalják a kisebbek. De a hó jobb ébresztő volt anyáknál. Ujjongtunk, ugráltunk örömmünkben, mert tudtuk, hogy mindig az első havon szokott eljönni nagyapánk látogatásunkra.

Alig győztük várni, de végre mégis eljött.

Félsötétben ültünk a kályha mellett, még korán volt, hogy lámpát gyujtsunk. Egyszer csak nyílik az ajtó és belép ő, a — nagyapa.

Mindenkünk első akart lenni mellette. Megfogtuk fagyos kezét. Az ámpolnánk égett s piros sugarakat szórt jóságos arcára. Örvendezve nézett jobbra-balra, mintha nem tudná, hogy melyikre tekintsen, melyiket szorítsa először magához — hisz' mindegyikünket egyformán szeretett.

— Hosszu ez az út — kezdte, és az én hat keresztmet tekintve nem tréfa dolog. Hatvanig legényesen lépkedtem, de most már érzem a lábaimat, hátamat. Hát ti hogy vagytok? Mind egészségesek? Hát ezek a kicsinyek jók-e? Mit szólnak anyjuk? Mind anyáinkra néztünk. Tudott volna egyetmást rólunk mondani. Hanem ránk tekintve így szólt:

— Megfogja látni a nagyapát maga. Remélem, hogy most jók lesznek. Hanem most üljön le, elfáradt, én pedig valami harapni való után nézek!

Nagyapapa leült, mi melléje álltunk és

hallgattuk elbeszéléseit. Közülünk egyet térdeire ültetett és mesélt.

— És így hintálgattak engem a francia katonák, mikor nálunk voltak. Régen volt az. A ti nagypapátok ép ilyen kicsi volt akkor, mint ti.

— Jó emberek voltak azok a franciák. Volt sok arany pénzük és becsületesen megfizettek mindenkinek. Jól emlékszem, hogy a mikor híre jött a franciák jövetelének, miképp lépegetett föl alá a szobában atyám, gondolatokba merülve, anyám meg sirva mondogatta — lelőnek minket, fölguytják házunkat! — De mikor megjöttek, elmúlt a félelem, mert ámbár ellenség volt, nem okoztak senkinek semmi kárt. Engem nagyon szerettek. Játsoztak velem, pénzt adtak s így hamar hozzájuk szoktam. Játsoztam fényes gombjaikkal, fejemre tettem az ő nehéz, magas katona kalapjukat. Egyiknek akit legjobban szerettem, elértem hosszú, fekete bajuszát. Nagyon sajnálkoztam, a mikor reggel elmentek, hogy soha többé vissza ne jöjjenek. Bizony gyerekek, így volt; hol vannak azok az idők?

Mi kicsikék figyelmesen hallgattuk és sajnáltuk, hogy nem jönnek hozánk is tarka ruhában fényes fegyverekkel hosszú fekete bajuszu katonák.

— Elérkezett Mindenszentek napja. Szomorú volt az egész természet.

Az első hó csak vékonyan takarta be a földet. Borús, hűvös idő volt. A harangok panaszosan bugtak, a nép a temetőbe gyülekezett.

Nagyapapa is oda ment, hol kedves élet-

tömeg folyton Kiss Károly szocialista jelöltet állítva, meglehetősen nagy csendháborítást okozva, távozott.

„En dr. Flóris Endre“ meg lehetett a — diadallal elégedve. Csak azután megköszönni neki a pécsi rendőrség, melynek most már kilátása van békés választás helyett utcai zavargásokkal vegyített választáshoz. A minek előjele volt a tegnapi hecc is s az is, hogy két egyént be is kísérték a torony alá.

A pécsi választási elnök hirdetménye. Fekete Mihály, a pécsi képviselőválasztás elnöke, a következő felhívást adta ki: „Pécs szab. kir. város központi választmánya által folyó évi október hó 2. napjára kitűzött képviselőválasztás vezetésére f. évi 26/74—78. sz. határozatával választási elnökül megválasztván, ezen tiszteből kifolyólag az 1899. évi XV. t.-c. 156. §-a értelmében a következőket hozom köztudomásra:

Az idézett törvényszakasz értelmében képviselőjelöltet a kerület 10 választójának együttesen és írásban kell ajánlani s az ajánlatot a választási elnöknek átadni. Ezen ajánlatot a választási elnök a választást megelőző napon az általa meghatározandó időben és helyen is átveheti, legkésőbb azonban az a választás megnyitása után fél óra alatt adandó át.

Ehhez képest értesitem a t. választópolgárokat, hogy ajánlatokat a választást megelőző napon, vagyis f. évi október hó 1-én Király-utca 20. sz. alatt levő irodámban reggel 8—10 óráig, délután 3—5 óráig fogadom el s veszem át. Az 1899. évi XV. t.-c. 154. §-a értelmében a választók szabadságának, azoknak a választási helyiségeihez való felvételének és a választásnál a kellő rendnek biztosítása céljából következőképpen intézkedtem:

Az Erreth János-párti választópolgárok a választás napján a választási helyiségekhez (tornacsarnok és a nőegyleti ovoda-épület) a Deák- és Gyár-utcakon át a Kert-utca felé vonulnak s a szavazatszedő küldöttségi helyiségekhez a tornacsarnokban a kert-utcai főbejáratnál, a nőegyleti ovoda-épületben a kert-utcai udvari kapun át járulnak.

A Kis Károly-párti és esetleg más jelöltek pártjához tartozó szavazópolgárok a választási helyiségekhez a siklósi országuton, citrom-utcán, a Deák- és Gyár-utca alsó ré-

szén át az Eötvös-utcai udvari kapun, a nőegyleti helyiségnél a Deák-utcai főbejáraton át járulnak.

A szavazási helyiségek megfelelő felirással megjelölve lesznek, az egyes pártokhoz tartozó választók elhelyezésére, illetőleg tartózkodási helyére nézve a választás napján fogok rendelkezni.

Pécs, 1901. szeptember hó 27-én. Fekete Mihály, választási elnök.

Testvérharc Siklóson. A függetlenségi párt hívei között a siklósi kerületben kiütött áldatlan testvérharc — úgy látszik — Antal Pál visszalépése után sem vesztett semmit élességéből. Jantsits pártja falragaszokon tette közzé Kossuth Ferencnek lapunk tegnapi számában is közölt sürgönyét, melyben Antal Pál helyébe új jelölt állítását helyteleníti s kéri a választókat, hogy szavazzanak mindnyájan Jantsits Sándorra. Erre Szabó Kálmán pártja egy másik falragaszszal felelt, melyben közzétettek Kossuth Ferencnek Szabó Kálmánhoz intézett két régebbi keletű levelét, a melyekben Szabót hűséges pártagnak mondja és örömet fejezi ki, ha bárhol is megválasztatná magát.

Szabó Kálmán különben tegnap meg is tartotta programbeszédét Siklóson. Ugyanez alkalmával Sági Ernő, a Szabó-párt elnöke is beszélt, beszédét azonban a nagy számban jelenvolt Jantsits-pártiak jelöltjük zajos élettelével zavarták. Erre a jelenlevő csendőrök a Jantsits-párt embereit eltávolítani igyekeztek, a mi ellen Kovács Aladár tiltakozott, de az egyik csendőr durván rátámadt s a csendőr őrmesterrel az élükön el is távolították. Ugy halljuk, hogy ezért az erőszakoskodásért a belügyminiszternél jelentés tételre.

A dárdai kerületből. Dárdáról ma sürgönyileg értesítették lapunkat, hogy dr. Antal Gyula egyetemi tanár mai napon tartott igazi szabadelvű beszédje óriási hatást keltett. — Mindenütt, a merre csak megy, határtalan lelkesedéssel fogadják, mint a „jog, törvény és igazság“ bátor harcosát.

párja, nagymamám, pihent. Évekkel ezelőtt ő is el-el nézett hozzánk, de a betegség ágyba döntötte és rövid idő alatt elment oda, a hová előbb-utóbb mindenki eljut.

Nagyapa magával vitt engemet is. A temető közepén, a nagy kereszt körül sok kisebb nagyobb gyertya égett, a sírok is ki voltak világítva. Az emberek mohából és késő őszi virágokból készült koszorúkat helyeztek a sírokra és keresztekre. Elértünk nagyanym sírházhoz. Édes anyám már ott volt és szépen rendbe hozta a sirt.

Csodáltam anyámat. Komoly volt és szomorú. Csak némán bólintott fejével, midőn odaértünk. — Nagypám levette kalapját és csendesen állt. A sirra szegezte szemét, ajkai mozogtak, ritka, őszülő hajával a szél játszadozott.

Csodálatos érzés keletkezett szívemben. A szomorú csendet itt ott halk zokogás törte meg. A gyertya-lángokat egyformán lobogtatta a hűvös szellő.

A mint anyámat és nagypámát láttam elmélyedve az imába, önkénytelenül is keresztet vettem magamra és imádkoztam sokat, — hogy mit, magam sem tudom, talán min-

dent, a mit akkor tudtam. Már fáztam is, de nagypám még mindig egyformán, főtlen fővel állt, szemekből némelykor könnycseppek hullottak s beharmatozták száraz arcát.

Összeszorította valami a szívemet és elkezdtem sírni . . .

Sötétedett már, sűrű köd ereszkedett a földre, a gyertyák mind erősebben lobogtak, a szél erjelgett a lángokkal. Elmentünk szótlanul haza.

Nagypám nálunk maradt még egy-két napig, de egyszer csak pusztá és üres lett a ház, hiányzott ő nagyon. — Végre is megvizsgáltuk, hogy ismét eljön majd. El is látogatott még néhányszor hozzánk, hogy fölmelegítsen bennünket szeretetével . . .

Ösz volt, esett megint a hó, vár-tuk a nagypát, de nagypa nem jött.

És nem is jött többé soha . . .

Élmentem ismét Mindenszentek napján a temetőbe; édes anyám még szomorubb volt. Sirt, zokogott hangosan. Megnöttem már én is, megértettem bánatát. Sirtam én most is — visszaemlékezve jószágos nagypámra, a ki többé nem volt az élők között.

Kossuth Ferenc Somogyban. Kossuth Ferenc, az országos függetlenségi és 48-as párt elnöke tegnap délután Somogyba érkezett, hogy az ottani függetlenségi 48-as párt jelöltjeit támogassa. Kossuth bejárta a nagyatádi, szili és kaposvári kerületet, ma szombaton Lengyeltótiiban és Tabon volt.

A bukottak.

Pécs, 1901. szept. 28.

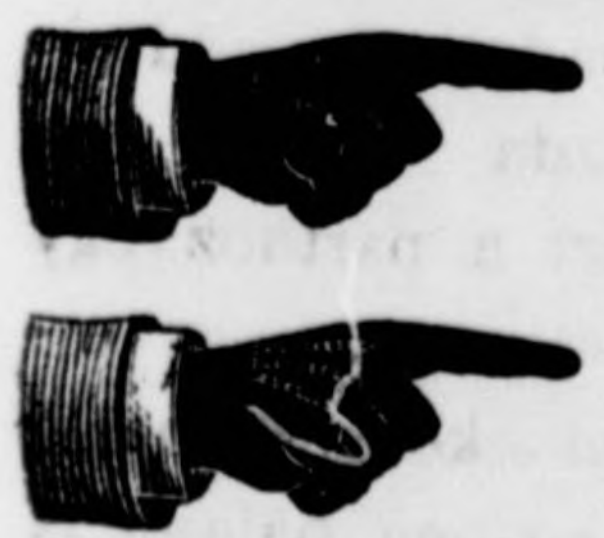
Sajnálattal kell tapasztalnunk, hogy korunk, társadalmunk legnagyobb betegsége folyton terjed és egyre veszélyesebb arányokat ölt. Ez a betegség az erkölcselenség. Igaz, örök időktől, mint minden bűnnek, úgy ennek is voltak követői. Sajnos azonban, ma annyi ember tér le az erény útjáról, hogy alig nézhetjük ezt el tétlenül. Nem rézhetjük, mennyire szedi áldozatait ez az undok betegség, anélkül, hogy fel ne jajdulnánk a tapasztaltakon, hogy ne gondolkoznánk, mily eszközökkel lehetne ennek nagyobb mérvű terjedését gátolni.

Szomorú statisztika volna az, a melyet összeállíthatnánk azok számáról, akik az erkölcselenség útjára tértek és így az élőhalottak közé tartoznak. A józan emberiség ezeket megveti, kerüli és nem tekinti embertársául. Mégis hány ember feledkezik meg magáról, hány dönti magát akarva is ebbe a veszedelmes örvénybe, amelyből szabadulás soha, vagy csak nagyon ritkán van? Aki az első lépést elkövette, azt csak ritkán tarthatjuk vissza a másodiktól, a másodikat követi a harmadik s ekkor már gyorsan sikamlis le a lejtőn, azon a lejtőn, a melynek a vége egy feneketlen ingoványba vezet le, a melynek kuszó növényei csakhamar átfonják az érkezettet s soha sem ereszti el többé áldozatát.

Ezeknek a szegényeknek csak akkor jut eszükbe tettük, akkor nyílik meg fejük, amikor már késő minden, a mikor a világ velük már leszámolt s a mikor ezeket már mint nem létezőket tekintjük. Mégis hányszor találkozunk az ilyen szánsalomraméltó teremtesek közt olyanokkal is, akik valaha jobb világot láttak, akik még nem rég egy bizonyos pozíciót foglaltak el a társadalomban, vagy legalább környezetük tiszteletét bírták s később egy vagy más okból odahagyták a családi tűzhely szent körét s az életben, mint oly soknak, nekik is a csalódás jutott osztályrészül; elkeseredésükben a legocsmányabb kenyérkeresetre indultak. Az ilyesmit leginkább falun vesszük észre, ott szembetűnő ez leginkább, mert ott minden ember ismerősünk és sokkal könnyebben tanulmányozhatjuk az állapotokat. Nézzük meg a falu utcáját egy vasárnap, vagy ünnepnap estjén. Mit látunk?

Sajnálkozva látjuk a sülyedő erkölcsök elharcosait. Serdülő ifjak és leánykák már 10—12 évtől kezdve az éjszaka nagy részét dorbélozással töltik a „legények“ társaságában. Ha éjjel 11—12 órakor véletlenül az utcán járunk, itt is, amott is látjuk a „reményteljes“ ifjuság duhaj csoportját, mulatva trágár vicceken és ocsmány beszéden. És ki törődik az ilyesmivel? Bár létezik egy rendelet, amely a 9 óra utáni duhajozást tiltja, de falun mindent szabad. A falusi bírónak is ma már egyéb gondjai vannak, mint az ilyen „csekély-ségekkel“ törődni.

Ez még mind nem volna mérvadó, de oly sok körülmény járul hozzá eme modern betegség terjesztéséhez, hogy szűknek bizonyulna e lap kerete azt elég bőven fejtegetni és magyarázni. Itt is a példa vonz — de in-

Szénásy

Gyula, Szénásy, Hoffman és társa
különlegességeinek állandó raktára
Fenyves Sándornál

Jókai-tér. (Fodor-féle ház I. emelet.)

kább és többször vonz a rossz példa, mint a jó.

Ide tartoznak a vadházasságban élők is, akiknek száma szintén naponta emelkedik. Házaságtörések mindenkor előfordultak, de nem oly ijesztő módon, mint napjainkban. Sokszor láthattuk már, hogy eddig békés egyetértésben élő házaspárok összeszólalkoztak némi csekélységek, rövid szóváltás után botránnyosan odahagyják hitestársukat, akiknek örök hűséget esküdtek Isten és ember előtt.

S ha bár sokszor sikerül is az ilyen elmentéket kiegyenlíteni, legtöbbször azonban a rokonok, az ugynevezett jóbarátok, még inkább elidegenítik a házastársakat egymástól és így elősegítik az egyik felét az erkölcsi-lenség, a prostitúció karjaiba zárni.

Egy szent kötelessége mindenkinek a társadalom és az egész emberiséggel szemben hasonló állapotokat töle telhetőleg javítani, terjedését gátolni. Az önmegelégedés legyen jutalma, ha csak egy szerencsétlent sikerült is megmentenie.

Löbl Leó.

Hírek.

Pécs, 1901. szept. 28.

Szent-Mihály nyara.

... Elt egyszer egy asszony, a ki mielőtt asszonynya lett volna, sokaig volt magát megtartóztató leány.

Mondják, hogy harminc éves is volt már, a mikor eljött érte, a ki neki rendeltetett. Magas, sárga arcu, kopaszodó férfiú volt és igen tudományos.

Az új asszony szép volt, nagy, erős és harminc éves koráig sokat gondolt a szerelemre. A férfiú pedig arra gondolt, hogy ő már éjjelenként köhögcsél s a cselédek nem tudják jól készíteni a theát.

Mondják, hogy valósággal sorvadott a szerelmes asszony s öt év után fehér lett a feje, fénytelen a szeme, cserepes ajka s száraz a beszédje.

A hatodik öszön meghalt a száraz magas férfi s igen sirt felette az ő asszonya, az ő előzvegyült, fonnyadt asszonya...

... Hogy aztán gyászosan, nagysokára a kertben ült korán délután az asszony, fényesen süttött a nap és zörgött a fehér uton a falevél.

Hevült az asszony és várt valakit. Nézte, nézte a táncoló sugarakat s nem hallotta, hogy roppan a levél s előtte áll a husz éves ifju...

— Már régen vártalak...

— Siettem szerelmesem. Lásd milyen fényes, meleg, puha a levegő. Lásd, mintha tavasz volna.

Az asszony megfogta az ifju kezét.

... Az ifju kitárta a karjait s erősen átfogta az asszonyt. És fájni kezdett...

— Ne! ... Ne! ... Menj most. Jöjj alkonyatkor jöjj este. A szobámban várlak.

Elsietett az asszony s különösen bámult az ifju.

S hogy jött az este, hideg és csipő ködös lett a föld. Az asszony egyedül volt a sötét szobában s igen-igen fázott. Várt sokaig. Aztán bezárta az ajtót, leborult vánkósára s zokogott, míg el nem aludt...

Napirend 1901. szeptember 29-án és 30-án.

Naptár: vasárnap, szept. 29. — Róm. kath.: Mihály. — Prot.: Mihály. — Görög-kel. (szept. 16.) Eufémia. — Zsidó: Tischri 16. Scikoth. 2. n. — Nap kél 5 óra 42 perckor; nyugszik 5 óra 26 perckor. — Hold kél 5 óra 57 perckor délután; nyugszik 7 óra 6 perckor reggel. — Hétfő, szept. 30. — Róm. kath.: Jeromos. — Prot.: Jeromos. — Görög kel.: (szept. 17.) Zsófia. — Zsidó: Tischri 17. — Nap kél 5 óra 43 perckor; nyugszik 5 óra 23 perckor. — Hold kél 6 óra 35 perckor délután; nyugszik 8 óra 25 perckor reggel.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe, száraz idő várható.

Városi kórházi bizottság ülése vasárnap délelőtt 10 órakor a városházán.

Kath. Kőr rendkiv. közgyűlése vasárnap d. u. 4 órakor.

Színház: vasárnap délután 3 órakor „Arany kakas”; este félnyolc órakor: „Testvérek”, szimf. (Itt először.)

— (A „Pécsi Figyelő“-ről)

mostanában némely jóakarói — ép úgy, mint a pécsi függetlenségi és 48-as pártból némely akarnokok — azt a rágalmat terjesztik, hogy megszűnt a függetlenségi elvek közlönye lenni s hogy emiatt létezését is feladja. Halljuk azt is, hogy ezek az áskálódók titokban, mint a bakonyi banditák, házról-házra járnak s a „Pécsi Figyelő” előfizetőit el akarják tántorítani. Lapunk közönsége sokkal jobban ismeri a „Pécsi Figyelő” harmincéves pályáját, mintsem hogy ily sötétben gyalázkodónak felülne. Kötelességünk azonban kijelenteni, hogy a „Pécsi Figyelő” nem szűnt és nem szűnik meg a függetlenségi és 48-as párt közlönye, a függetlenségi és 48-as eszmék harcosa lenni s mindazokat, kik ezt és azt terjesztik, hogy a „Pécsi Figyelő” létezését is feladja s ez alapon háznak lapunk ellen: *aljas rágalmazók-nak nyilvánítjuk.* — A „Pécsi Figyelő” szerkesztősége.

— (Kinevezés.) A m. kir. igazságügyminiszter Boronkay Károly tamási kir. járásbírói segédtelekkönyvvezetőt a lengyeltői kir. járásbíróshoz telekkönyvvezetővé nevezte ki.

— (Szinigazgatók Pécsen.) Hal-may Imre szinigazgató, a kinek tarsulata jelenleg Mohácsen működik és Follinus Aurel, a kolozsvári színház volt igazgatója és egykor a pécsi színtársulatnak tagja, ma városunkba érkeztek.

— (Uj anyakönyvvezető.) A belügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Tolna vármegyében a szántói anyakönyvi kerületben anyakönyvvezető helyettesé Varga Lajos segédjegyzőt nevezte ki és őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— (Jelentés a vízről.) A Tettye forrás vízállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: szept. hó 28-án reggel 6 órakor a tettyei víztartóban 1000, az ellentartóban 540 kb. víz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 810 köbméternek találtatott.

— (A szinügyi bizottság ülése.) A városi szinügyi bizottság október harmadikán a városház tanácstermében gyűlést tart, melynek tárgyát a beérkezett pályázatok ismertetése képezi.

— (Partvédelmi munkálatok.) Tudvalevő dolog, hogy a folyamok vízállása a tavaszi és őszi időnyben a legváltozóbb, mit főleg az előre nem látható eszések okoznak. Nehogy azonban az öreg Dunának valahogy kedve jöjjön garázdálkodni, a mohácsi ármentesítő társulat a közel jövőben ismét megkezdte a partvédelmi munkálatokat, melyeknek az a célja, hogy a nyáron át netán meglazult véd-

gákat erősebbé tegyék s szükség esetére elmentálló képességüket fokozzák.

— (A szüreti lövöldözés.) A szüreti multságoknak egyik régi járuléka a lövöldözés, melynek körülbelül az lenne a célja, hogy a pisztolydurrogatás aféle „üdvövéseket” fejezve ki, tolmácsa legyen a jó termés fölötti öröme. Szilvás községben is szüreteltek a napokban és itt is felhangzottak a pisztoly-lövések, melyeknek azonban nem jó vége lett, amennyiben az egyik rozsdás pisztoly Tamás József szőlőmunkás kezében szétrobbant s a szertehulló vasszilánkok a munkás hüvelykujját széttroncsolták. Tamás Józsefet odahaza ápolják.

— (Tűz a püspöki uradalomban.) Tegnap este fél nyolc óra tájban az árpádi püspöki uradalomban tűz támadt, a melynek veszedelmesen világító reflexe Pécsig ellátszott. Körülbelül 50—60 kocsi szalma lett a tűz martaléka s csak a kivonult tűzoltóság és a polgárok megtesztett munkálkodásának köszönhető, hogy a veszedelem nagyobb mérveket nem öltött. Az eset részleteiről a következőkben értesítenek bennünket: Árpádon, a püspöki uradalom területén tegnap este fél nyolc óra tájban kigyuladt egy szalmakazal, éppen az, mely a felrakott kazlak között a középső volt. A tűz oly rohamosan terjedt, hogy nemsokára három kazal borult lángba, melyeket azonban óriási fáradsággal sikerült megmenteni. A tűzhöz — melynek a közelben levő akácfák is áldozataul estek — a pécsi, izségi és kiskozári tűzoltóságok vonultak ki, kiknek munkáját azonban megnehezítette az a körülmény, hogy a tűzoltók megérkezéseig a mentési munkálatokat teljesítő emberek annyira kimerítették a kutakat, hogy utóbb már létrán kellett lemenni a kutakba vízárt. A tüzet, — mely valószínűleg gyújtogatásból eredt, — csak ma hajnali négy óra tájban sikerült eloltani.

— (Lemondott választási elnök.) Német Lipót ügyvéd, a mohácsi választókerület választási elnöke, eme állásáról lemondott. Ennek folytán ma délelőtt a vármegyei központi választmány ülést tartott a vármegye-házán. Az ülésen Koszits Kamill vm. főjegyző elnökölt. Jelen voltak: Nagy Jenő tiszti fő-ügyész, Gyenes Klétus főszámvevő, dr. Reek Dezső tb. főjegyző, Lehel Viktor árvaszéki ülnök, Seeh Károly és Simonfay János választmányi tagok. Az ülés tárgyát a mohácsi választókerület megüresedett elnöki székének betöltése képezte, mely állásra Varga Alajost választották meg.

— (Megfeneklett hajó.) Hajós emberek azt mondják, hogy a folyamok gyakran szeszélyesebbek annál a regénybeli szép asszonynál, kit a szeszélyesség mintaképeül szokták állítani. S hogy ebben a hasonlatban van valami, azt igazolja az a hír is, melyet velünk közölnek. Csak a napokban adtunk hírt arról, hogy a nagyobb eszések folytán a folyamok vízállása emelkedett. Ezt az emelkedést csakhamar apadás váltotta fel, minek folytán a Dráván több helyen homokpadok képződtek. Kusslanovics Péro eszéki gazda vontató teherhajója, mely igen közel járt a parthoz, egy ilyen homokpadon megfeneklett úgy, hogy éjnek idején csak nagy nehezen sikerült a hajót járóképessé tenni. E munka közben baleset is

történt, amennyiben a munkások egyike lecsuszott a hajó fedélzetéről, s oly szerencsétlenül bukott a folyamba, hogy a hajó leeresztett horgonya súlyos sebet okozott a fején. A sérült munkást beszállították az eszéki kórházba.

— **(Ézsau históriája.)** Ézsau tudvalevőleg az a bibliai ur, ki elsőszülötti jogát eladta egy tál lencséért s eme tényével különösen a mostani reálistan gondolkozó emberek között még mindig nagy közbámulatot kelt. A lencse históriáját azonban most modernbb alapokon elplagizálta Ézsautól egy közeli vidéki gazda, ki egy liter bor ellenében az egész ideai szőlőtermését vesztette el. Természetesen fogadásról van szó, melyet a tekintélyesen megkárosított gazda berugott fővel kötött. A dolog különben úgy került a nyilvánosság elé, hogy a gazda ügyvédet keresett ma Pécsen, hogy a könnyelműen elvesztett szőlőtermést visszaperelje a nyertes féltől.

— **(Felsült betörők.)** Kirchner István árpádi lakos panaszt emelt a községi előjáróságnál, hogy távollétében eddig ismeretlen tettesek feltörték éléskamrájának ajtaját. A betörők felsültek azonban, mivel Kirchner a betörést megelőző napon az éléskamrából — hol tisztogatás volt — mindent a padlásra hordatott. A felsült betörők ellen megindították a nyomozást.

— **(A függetlenségi martir.)** Nagyban éltették a függetlenségi jelöltet az éjszaka. Kurjongattak a kortesek, hangoztatták a jelölt nevét.

A buzatéren két kortes került össze. Az egyik Erreth párti volt, a másik Tompa párti. Mindkettő a saját jelöltje nevét kiáltotta, még pedig teljes erőből. A Tompa-párti a másik elé állt.

— Ki éljen?

— Erreth János éljen . . .

— Abcug! Éljen Tompa Antal és a függetlenségi jelölt, zsupsz, az Erreth pártit pofonította. Ennek sem kellett több. Hajrá, visszaütötte, de oly hatalmasan, hogy az amugy is gyöngye lábán álló Tompát kiáltó polgár a pocsolyába esett. — Ott is maradt, s reggel a munkára menő munkások találták meg.

— **(Szüreti mulatság.)** Kétségkívül a legvigabb, a legmagyarabb ünnepélyek közé tartozik a szüret. Mivel néhány év óta a jó szüret elmaradtak, nem voltak a szüreti mulatságok sem oly vigak, mint azelőtt. Most azonban a jó szüretre való kilátással ugylátszik vissza tértek a szüreti ünnepélyek is. A mily csendesesen szüretelték le egy pár év óta a termést, oly hangos a szőlőhegy most, a mikor többszörösen visszhangozza a szép szüretelő lányok dalait. — Ilyen vig szüreti ünnepélyt rendezett tegnap lovag *Biedermann* Rezső is, az ő német lukafai gyönyörű szőlőjében. Hosszu kocsisorban indultak már kora reggel a szőlőbe a szép számú vendégek, a hol dörgő mozsarazásokkal fogadtattak. Az ifjabbak táncra kerekedtek és késő éjszakáig mulattak. A talp alá valót Oláh Miska, szigetvári zenekara szolgáltatta.

— **(A verekedő suhanc.)** Az éjszaka nagy kiáltozással vonult végig a Malom utcán *Dorssalek* Nándor munkanélküli legény, a ki valamelyik lebujban sokat beszszelt. Szidta az urakat, a kik a torony alatt székelnek. Vele szemben jött *Heinrich* János gyári munkás, a ki rászólt, ne kurjongasson akkorakat, mert még bekisérik. Több sem kellett a jókedvű legénynek. Egyenest rárontott *Heinrich*ra és ütlegelni kezdte. A megtámadott alig tudott védekezni. Szerencsére ép arra ment az őrárat s a verekedő legényt bekisérték a dutyiba, a hol nyugodtan kiálhatta mámorát.

— **(Az ácsok segélyező-egyesülete)** vasárnap tartotta zászlószentelésének huszonöt éves jubileumát, mely táncmulatsággal volt összekötve. — Ez alkalomra felülfizettek: Hetey Sámuel püspök 20 koronát, Horváth Jánosné zászlóanya 38 kor. 20 fill., Majorossy Imre polgármester 5 kor., Himmel Ferenc és Daempt Imre 6—6, Szeredy József dr. kanonok és az építő-munkások szakegylete 4—4, Weindorfer János 3 kor. 40 fill., Öertel Gusztáv 2 kor. 80 fill., Magenheimer József apát-plébános, Károly Ignác esperes-plébános, Báter János, Reeh György, Jakab György, Katics István, Lesnyik Györgyné 2—2, Gadó Ignác 2 kor. 40 fill., Scholz Gyula és ifj. Himmel Ferenc 1 kor. 40 fill., Hanny Gábor kanonok 1 kor. 20 fill., Horváth Mátyás 1, idősebb Martinovics András, Kaszapovics József és a „Pesti ácsok” szakegylete 80—80 fill. *Kaszapovics* Ignác és Sóthi

— No, de most elég volt ebből! mondá Wasserman s nagyot ásítva ölté magára köpenyét s csatolá fel kardját. Hát te maradsz ugy-e kérdé Lovassy ezredorvostól.

— Itt, itt! Már rég elmehettél volna aludni. Én pedig itt a fotelben bizony alszom, mihelyt álmos leszek. Gondolod, hogy reggelig alszik Sándor?

— Reggelig? Fogadjunk, hogy délig horkol! Fene egy gyerek, mintha acélból lennének idegei. Elbiheted, hogy ezt a seblázt száz ember közül kilencvenkilenc nem tartja ki!

— Elhiszem; nem is láttam még ily konstitúciót! De most menj haza, eleget dolgoztál ma.

Wasserman elment s Lovassy ezredorvos remek flegmával bevágott néhány cognacot, aztán elszítt egy szivarkát s szépen letelepedett egy karszékre, melyben hamarosan el is aludt.

Az éjjeli lámpa méla fényt vetett az alvó orvosra; az egész házban jól eső csönd uralkodott, hisz nem csuda, alig volt fél négy óra reggel. A beteg is nyugodtan feküdt ágyában, hosszú rendes lélegzetvétele üdítő álomról tanuskodott. Egyszerre azonban Petkóczy felijedt, felnyitá szemeit s nem minden nehézség nélkül felemelkedett párnájáról.

— Hm! hol vagyok, motyogta. Ez a Lovassy mit akar itt, meg aztán el is aludt. Hol az ordonáncom? Az angyalát, ez alighanem alszik, pedig négy órakor látogattam s ez a bitang nem törődik velem. Hanem ha még soha, ma megkapja a hat óra kurta vasat. Megálj betyár!

Petkóczy felkelt ágyából, ügyet sem vetve többé az

kell, hanem friss viz, vagy jó hideg bor! Nincs semmi bajom, csupán a koponyám, az egy kissé betörött talán! Az orvosnak rosszul sikerült bámulását palástolnia, de Petkóczy sürgette tőle a hűsítőt.

— Talán inkább limonádét innál? — kérdé.

— Fity-fenét; ne komédiázz öreg, hanem vagy adj tiszta vizet, vagy tiszta bort, de jó hideget, vagy üssön beléd . . .

— Lesz, lesz, csak légy nyugodt, ne izgasd fel magadat.

— Ne lotyogj, kössed jó be a fejemet és nézz utána, hogy valami kompakt ételt kapjak, mert olyan éhes vagyok, mint egy hiéna.

— Na, da hört sieh die gemüthlichkeit auf! kiálta fel az orvos. Ilyet még teljes praxisomban nem tapasztaltam. Lepottyanik a második emeletről és éhes!

A jóízű kacaj becsődítette a künnelevő tiszteket s midőn az orvos elmondá a történeteket, hangos kacajra fakadt az egész társaság.

Az orvos sietett a beteg kívánságainak eleget tenni s alaposan megetette Petkóczyt, mert mégis tisztában volt azzal, hogy azért még csak most fog jönni a hadd-el hadd, majd mikor berukkol a sebláz. Azért örült is annak, hogy a beteg Petkóczy erősítőket vehetett magához.

— Wassermann! — hívta a beteg a törzsorvost.

— No, mit akarsz Sándor?

— Ugye, te azon spekulálsz most, hogy ha sebláz elfog, nem-e visz el az ördög engemet?!

No attól ugyan el nem patkolsz — próbált moso-

Pál 60—60 fill., Hauk Antal, Schwarc Károly, Beck Károly, Krausz Imre, Pozsgai József, Graics Imre, Macanyi János és N. N. 40—40 fill., »Gyász« jelige alatt 26 fill. és Horváth Flórián 20 fillért. Összesen felülfizettek 118 koronát és 6 fillért. A rendezőség ez uttal is köszönetét fejezi ki a felülfizetéseikért.

— **(A hűséges háziszolga.)** Ritka dolog manapság már a hű, jó cseléd, a kiben a gazda megbízhatik, Rosszak, telve vannak rafinériával, úgy, hogy semmi dolgot sem lehet rájuk bízni. Nagyon elvéve akad köztük egy-egy jó, hűséges, a ki a gazdája dolgaira úgy vigyáz, akárcsak az övé volna. Egy ilyen ritka példány *Katics Antal*, a ki *Istókovich Mátyás* szolgálatában van. Ő gazdáját nagyon szereti, mert jó hozzá. Meg is őrzi a dolgait, úgy vigyáz rájuk, akárcsak szeme fényére. Vele együtt szolgál még *Balog Mihály*. Ez már nem így gondolkodott, utóbbi a napokban arról kezdte a beszédet, hogy a gazdának nagyon jól áll a szőlője, kellene néhány fejet belőle maguk részére leszedni. Kimennek vasárnap, szednek, hiszen nem tudja meg senki sem. *Katics* nem állt rá. Az mondta, ő nem lopja meg a gazdáját. Erre a másik visszavágta, ha nem jön, megy ő maga. Csak el ne árulja, mert különben leüti. *Katics* nem ijedt meg a fenyegetéstől, hanem megmondta a gazdájának, a ki *Balogot* a rendőrségnél följelentette.

— **(A házeártos házaspár.)** *Mocsolyi János* pécsi lakos, meg a felesége igen jó viszonyban éltek. Mindenben egyetértenek,

de csak akkor, ha józanok. De mivel ritkán azok, hát ritkán értenek egyet. Mindketten szerfölött szeretik az „italkát.“ Nem vetik meg, bármilyen legyen is az. Ha bor, ha sör, ha pálinka, vagy akár spirituszszal vegyített viz, ők egyformán megiszszák. Nem vitatkoznak a fölött, hogy milyen ital legyen; ha több a pénzük, jobbat isznak, ha fogytán van a pénz, a rosszabb is megjárja. Nem érzi már a torkuk, mit isznak, csak legyen valami. — Tegnap is csináltak maguknak jó napot. Fát vágtak valahol s aztán a munka után egy kis erősítőre betértek egy budai külvárosi pálinkás boltba. Ittak, iddogáltak s mikor a pénzüket a bugyellárisból már mind kiszedték, eszükbe jutott, jó volna hazamenni. Meg is indultak, hanem nagyon mozgott lábuk alatt a föld. Nagynehezen eltaláltak a Kálvária-ut-cába. A házra is ráakadtak, a hol laknak. Egy-mást támogatva, bebotorkáltak kis lakásukba. Itt aztán az asszony, a hűséges feleség szidni kezdte az urát, miért itta el a pénzt. Most még kenyérre sincs szó szót követett, a férj szörnyű dühbe jött és az asszonyt ütlegelni kezdte, azon elvén fogva, hogy az „asszony verve jó!“ Hanem nagyon is elverte, úgy, hogy a lakóknak kellett közbelépni. Oly súlyos sérüléseket szenvedett az asszony, hogy a kórházba szállították.

— **(Meglopta a kofát.)** Nagy riadalmat okozott ma délelőtt a piacon egy kofa kiáltozása:

— Tolvaj, fogják el.

A vevő nép mind arra tolongott, a hol

a harcias, jó hangu kofa kiabált. A rendőr el is fogta a tolvajt egy fiatal gyerek szemé-lyében, a ki azt a bűnt követte el, hogy a kofával beolvastatott a kalapjába 40 fill. értékű diót. Ez még nem bűn. Hanem a mikor fizetni kellett volna, körülnézett, merre szabad az ut s a másik pillanatban már futott. De futása rövid volt, mert a rendőr nyakon fogta és bekísérte. Szegény, megkívánta a diót, de már a föltörésre nem került ideje.

— **(A Budapestre utazó közönség figyelmébe)** ajánljuk a székesfőváros egyik legrégebb és elsőrangú szállodáját, az *Angol királynő szállót* (Deák Ferenc-utca 1.) melynek tulajdonosa: *Palkovics Ede* — mint értesülünk — jutányos árengedményben részesíti vendégeit.

Előfizetésre való felhívás.

A nagy küzdelem előestéjén, mikor a nemzet részt kér a törvényhozásból, hogy leg-szebb alkotmányos jogait érvényesítse, — a „Pécsi Figyelő“-nek felesleges újabb programot adni.

A közönség, mely huszonkilenc év óta kitartó érdeklődéssel s állandó rokonszenvvel kísérte a „Pécsi Figyelő“ működését, meggyőződhetett arról, hogy a cél, melyért küzdünk s az elv, melynek szolgálatában állunk, a legmagasabb ideál, a melyért ember e hazában küzdhet: *Magyarország függetlenségének kivívása*. A függetlenségi és 48-as párt dicsőséges zászlaját szolgáljuk. Ezt hordozzuk végig Baranyavármegyében; azt aszent szimbolumot, melynek dicső színeiben egyesül egy

lyogni az orvos, ha csak más baj nem ért! Tehát bel-sődben nem érzel semmit?

— Dehogyan is nem; azt érzem, hogy kitűnően reg-geliztem; hanem adjatok már egy cigarettát!

— Azt nem kapsz fiam, — mondá határozottan Wasserman. Ha a sebláz elmullott, azonnal dohányoz-hatsz — előbb nem!

— Hát mikorra várod?

— Csudálom, hogy még nem vagy benne.

— Ah, aztán te Wasserman, kinek a szobájában vagyok én most?

— Leopoldéknál, jó helyen barátom!

— Ejnye, annyi kellemetlenséget okoztam most, habár akaratlanul e derék családnak. Szegény Eszti-ke, tudom meg van rémülve, hogy házukból most kórház lett?

— Azt nem tudom, hanem ne kotyogj annyit és feküdj csendesen, most kimosom a sebedet.

Petkóczy feje alaposan megkinoztatott; de retten-elesen is nézett ki az a koponya! Minden jelenlevő gon-dolta magában. No ha ez valaha összeső, akkor Miska legyenek!

Dél felé csakugyan beköszöntött a sebláz; olyan ve-hemenssen, hogy a jelenlevő kamerádok alig tudták le-fogva tartani szegény Petkóczyt. S miket beszélt össze-vissza!

— Nem én, kiáltá! Te könnyen beszélsz már Hol-bein! Téged már elküldött a tulvilágra az a gyerek. De én, én még nem akarok meghalni. Hát igen, beismerem hogy szeretem a kis Esztit, de ha az a gyerek megtudja...

akkor elibém áll azzal a hideg pofával és durr! Nem et-tem meszet! Tudod-e Holbein, hogy most a te barátod-nak a szobájában vagyok! látod itt fekszem a pamlagon és füstölök! (Szájával mintha a szivart szivna.) Sándor, Dobegyházy Sándor itt ül mellettem, látod? Csak azt mondja, hogy Eszti az övé, azt nem adja oda. Látod Holbein mégis nem vagyok az a tökfilkó! Pedig elhihe-ted, hogy nem félek ettől a fiutól, csak hogy mintha sze-retném, becsülném; inkább lemondok szerelmemről mint-sem, hogy bánatot okozzak neki! . . . Te Holbein, te abba a remek, kíváncsú vörös asszonyba voltál szerel-mes . . . aztán úgy beszéltek, mintha az meghaltatott volna . . . szegény ipa! látod az a gyerek, az a Domb-egyházi a pimaszságot a lelkedbe fullasztotta. Mit? te fe-nyegetsz, elmégy innen a rücskös koponyáddal! Hess! szaladj, takarodjál; mert biz Isten még egyszer elibéd állítom azt a kis Dombegyházyt, aztán akkor az ugy széjjel lő, hogy csupa atómkba szóródol el a földtekén. Az ur angyali pedig hiába fogják összetrombitálni akarni a csontjaidat . . . kampec! Na csak lassan a testtel Dombegyházi . . . maradj, elment, látod, hogy szalad hallod, hogy zörögnek a csontjai? Ha, ha, ha, ha! most levette a fejét és dobál vele . . . jaj be bolondos fráter ez a Holbein! Eszti! . . . Eszti, igen . . . szeretlek, imádlak, de te engem nem, mert te Dombegyházyt sze-reted ugye? Hah! ki az? Mit csinálsz Sándor, pszt! Dombegyházi vigyázz, én láttam mikor megcsókolad anyádat pszt, pszt! jó jó!

Körülbelül így variált Petkóczy lázbeszéde s eltar-tott éjjel után három óráig. Akkor aztán görcsösen ki-nyújtózott s nem sokára még, csendes álomba merült.

évezred minden véráldozata, minden dicsősége. A mi politikai hitvallásunk első és legfőbb fejezete: az ország függetlensége. Függetlensége Magyarországnak első sorban a közgazdasági téren, az önálló vámterülettel s teljes függetlensége, hadügyi, pénzügyi és külügyi tekintetekben is. Ezt terjesztetni, ennek híveket szerezni az egyedüli, szent célja a „Pécsi Figyelő” nek s ehhez kérjük a közönség pártfogását.

Városi és megyei ügyekben ezután is a közönség érdeke s a szókimondás vezet bennünket. Az ország és külföld nevezetesebb eseményeiről távirati tudósításainkkal megelőzzük mindenkor úgy a fővárosi ujságok, mint — naponként este jelenven meg — a reggeli lapok közléseit is. Hirrovatunk élnétségére és változatosságára; tárcarovatunk kiváló tartalmára; könyvalakban közlendő regényeink érdekességére; közgazdasági, tanügyi, művészeti, törvénykezési rovatunk fontosságára ezután is nagy súlyt fektetünk. A családok gyermekei számára kedvelt olvasmányul netenkint egy-egy gyermekmesét közlünk. A pécsi kir. táblai értesítőt minden pénteki számunkban megtalálják olvasóink. Szóval minden tekintetben a modern igényeknek megfelelő bő és változatos tartalmu napilapot adunk olvasóink kezébe.

Lapunk előfizetési ára, mely az összes napilapok között a legolcsóbb, a következő:

Előfizetési árak:

az okt.-decemberi évnegyedre . . . 5 kor. — fill.
egy hónapra 1 kor. 70 fill.
fél évre 10 kor. — fill.
egész évre 20 kor. — fill.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Pécsi Figyelő” kiadónivalához (Pécs, Mária-utca 1. sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárhová küldünk.

Hazafias tisztelettel

a **PECSI FIGYELŐ**

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Pécs szab. kir. város

Meteorológiai állomása jegyzetei

1901. szept. 28. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 770.5 mm. (súlyedő.)

Hőmérséklet = 21.8 °C.

• maximuma: 22.0 °C.

• minimuma: 13.9 °C.

Párányomás: 8.3 mm.

Relatív nedvesség: 43. %.

Felhőzet: 5° Cum. ENE.

Szélirány s erő: SE. 3.

Csapadék 24 órai Ő. —

Harmatp.: 6.8 C.

Félderült, száraz, enyhe, szelesebb i. v.

Dr. Cser.

Idegenek Pécsen.

— Szeptember 27-én. —

Aranyhajó-szálló. Pocsay Dezső és neje, hadnagy, Zombor. — Follinus Aurél, színész, Bpest. — Bondi Arnold, utazó, Bpest. — Naményi Kálmán utazó, Bpest.

Vadomber szálló. Stern Samu, magánzó, Căbina, Szlavonia. — Wächta Nándor, mérnök, Bécs. Vészler Károly, utazó, Bécs. — Árpás Ignác, utazó, Trieszt. — Tompa Antal, ügyvéd, Bpest.

Mátyás király-szálló. Manoska Gyula, pénzügyi fogalmazó, Kaposvár. — Tunger N. utazó, Bécs. — Heckmann Emil, postamester, Simontornya. — Osteiner Lukács, földbirtokos, Csábal.

Művészet, irodalom.

○ „Vasárnap.” Mint azt már megírtuk.

Horkai Elemér, lapunk belmunkatársa szerkesztésében folyó év október hó hatodikán, „Vasárnap” címmel képes szépirodalmi és művészeti hetilap indul meg, melyre vonatkozólag a következő előfizetési felhívást bocsátott ki:

Előfizetési felhívás. „Vasárnap” címmel Pécsen, folyó évi október hó hatodikán, szépirodalmi és művészeti képes hetilapot indítunk. Lapunk szellemi tőkéjét a vidéki hírlapírók edzett, ifjú gárdája szállítja, kik támogatva bennünket kitűzött célunk elérésében, zászlónk alá sorakoztak s e lelkes gárda élére a pécsi ujságírók egyik fiatal s buzgó tagját: Horkai Elemér hírlapírót állítottuk mint szerkesztőt. Anyagi tőkének szaporítását a közönségtől várjuk, mely fáradozásunk jutalmaként, beváltva törekvésünk igaz voltát kétségtelenül támogatni fog. S e két hatalmas fegyverrel kezünkben: a szellemi és anyagi tőkével indulunk harcba, vállalkozásunk egyetlen ellensége: a közöny ellen, melyet legyőzni első feladatunk s mely nem könnyű feladat megoldására a győzelembe vetett bizalommal vállalkozunk. A „Vasárnap” minden hét vasárnapján, fűzött, színes borítékban, bő tartalommal jelenik meg, felöleli az összes fontosabb világ és művészeti eseményeket, főleg azonban a helybeli és a vidék nagyobb eseményeit, melyeknek megörökítésre méltó momentumait képekben mutatjuk be olvasóinknak. A „Vasárnap” bőven fog foglalkozni a színházi eseményekkel is, s előfizetőinek a bemutatóra kerülő operák, operettek, dalművek népszerűbb dallamait ingyen adja zongorára alkalmazott kottákban. A „Vasárnap” egyéb tartalmáról a fővárosi, de főleg a vidéki hírlapíró gárda legjelesebb tagjai gondoskodnak s az olvasó számos érdekes s kedves olvasmányt, tárcát, elbeszélést fog szórakozásul lapunkban találni. A „Vasárnap” célja, hogy úgy csinos külalakja, mint mulattató, változatos tartalmával a ház, a család lapja legyen, mely nélkülözhetlenné válnék olcsóságánál fogva is s helyet találjon mindenütt. A „Vasárnap” előfizetési ára egy óra: 80 fillér, egy példány ára 20 fillér. Előfizetések csakis egy óra fogadtatnak el, mivel célunk itt is a közönségnek minden kezdődő vállalkozással szemben tanúsított előítéletét legyőzni! Pécsen, 1901. szeptember hó. Hazafias tisztelettel a „Vasárnap” szerkesztősége és kiadóhivatala Pécs, Makár-utca 6.

Törvénykezés.

§ A sáp. A dunaföldvári vámszedési jognak árlejtés útján történt bérbeadása alkalmából ifj. Szelestey Benő odaváló iparos és a képviselőtestület tagja az ezen év májusában tartott képviselőtestületi ülésen kikelt valami Stauber Antal nevű ember ellen, a kirel azt mondta, hogy vámszedési jog árverésénél sápot szedett, hogy megrontsa az árverés eredményét a község kárára. Stauber erre rágalmozásért feljelentette Szelesteyt, a ki a járásbíró előtt be is ismerte a vádat, de azzal védekezett, hogy ő a közérdek szempontjából szólalt föl s kérte a bizonyítás e

rendelését. A bizonyítási eljárás Stauber hátrányára ütött ki, s a járásbíró Szelesteyt fölmentette. A magánvádlo felebbezett s a törvényszék megváltoztatta a járásbíró ítéletét és Szelesteyt harminc korona pénzbüntetésre ítélte, mert — ugymond — a tanuként kihallgatott egyének az árlejtésnél érdekeltek voltak. Szelestey semmiségi panasszal élt, melyet most a kir. kuria elutasított.

§ Egy fej hagyma és — a csendőr-őrsvezető. Nem mindenapi, elég furcsa vádat emelt Horváth József, arányosi lakos, Magyar József csendőr-őrsvezető ellen. — Horváth a tavasszal a szolgabíróshoz volt beidéztve vadászati kihágás miatt. A csendőr-őrsvezető jelentette föl. Itt aztán a beidézt Horváth igen furcsa, de nagyon súlyos vádat emelt az őrsvezető ellen.

— Az őrsvezető ur, — mondá a beidézt Horváth — egy alkalommal azt mondta, hogy ő egy fej hagymáért százszor is megesküszik. Ő esküjével már tizenkét oly igaz és tiszta embert döntött meg, mint a tükör.

Ezekkel a szavakkal, ezt a súlyos vádat mondá el Horváth Magyar József ellen. A csendőr rágalmozásért feljelentette a törvényszéknél s tegnap tartották ebben az ügyben a tárgyalást. Horváth itt állítását semmivel sem tudta igazolni, a megrágalmazott csendőr mégis új tárgyalást kért, hogy Horváth ha tud állítson tanukat a törvényszék elé, a kik szemébe merik mondani azt a galád vádat. Legközelebb új tárgyalás lesz.

Folyó szám 2. Idénybérlet 2. Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, vasárnap, szeptember 29-én:

Délután 3 órakor fél helyárrakkal:

Az arany kakas.

Kadelburg és Blumenthal énekes életképe.

Személyek:

Szikra Julis	Staud Margit
Fürge Antal, fizetőpincér	Kozma Pista
Dachselmayer Nep. János	Szilágyi A.
Erzsi, leánya	Csigé Ilonka
Liza, Dachselmayer huga	Oláhné Henriette
Horváth Gedeon	Vágó Béla
Klárka, leánya	Thuriné
Dr. Gyárfás Béla, ügyvéd	Thury Elemér
Müller Ottó	Pesti K.
Flóris, koldus	Kiss József
Treszka	Szirmay Olga
Kató, levélhordó	Aczél Szidi
Feri, pncér	Fekete Lajos
Piccolo, pincérfiu	N. Takács Jolán

Este fél 8 órakor rendes helyárrakkal:

Üdvöske.

Andrau operettje.

Személyek:

VII. Lorán fejedelem	Nádasy József
Fiamette, leánya	Szirmay Olga
Frittelini, herceg	Kozma Pista
Rocco, bérlo	Szilágyi A.
Pipó, cselédje	Mezey Andor
Bettina, pulykapasztornó	Kapussi Józsa
Karló	N. Takács Jolán
Markó	Pataki Ilona
Angelo	M. Fehér Etel
Beppo	Kozma M.
Parafante, őrmester	Kiss József

Holnap, hétfőn, szeptember 30-án:

Testvérek.

Latzkó Andor színműve.

A Széchenyi-tér közelében

két házcélszerű **lakásokkal** és **kerttel**;
egy a város közvetlen közelében fekvő

kényelmes nyaralóval és több

ház helyelőnyös föltételek mellett **eladó.**

Bővebbet a kiadóhivatalban.

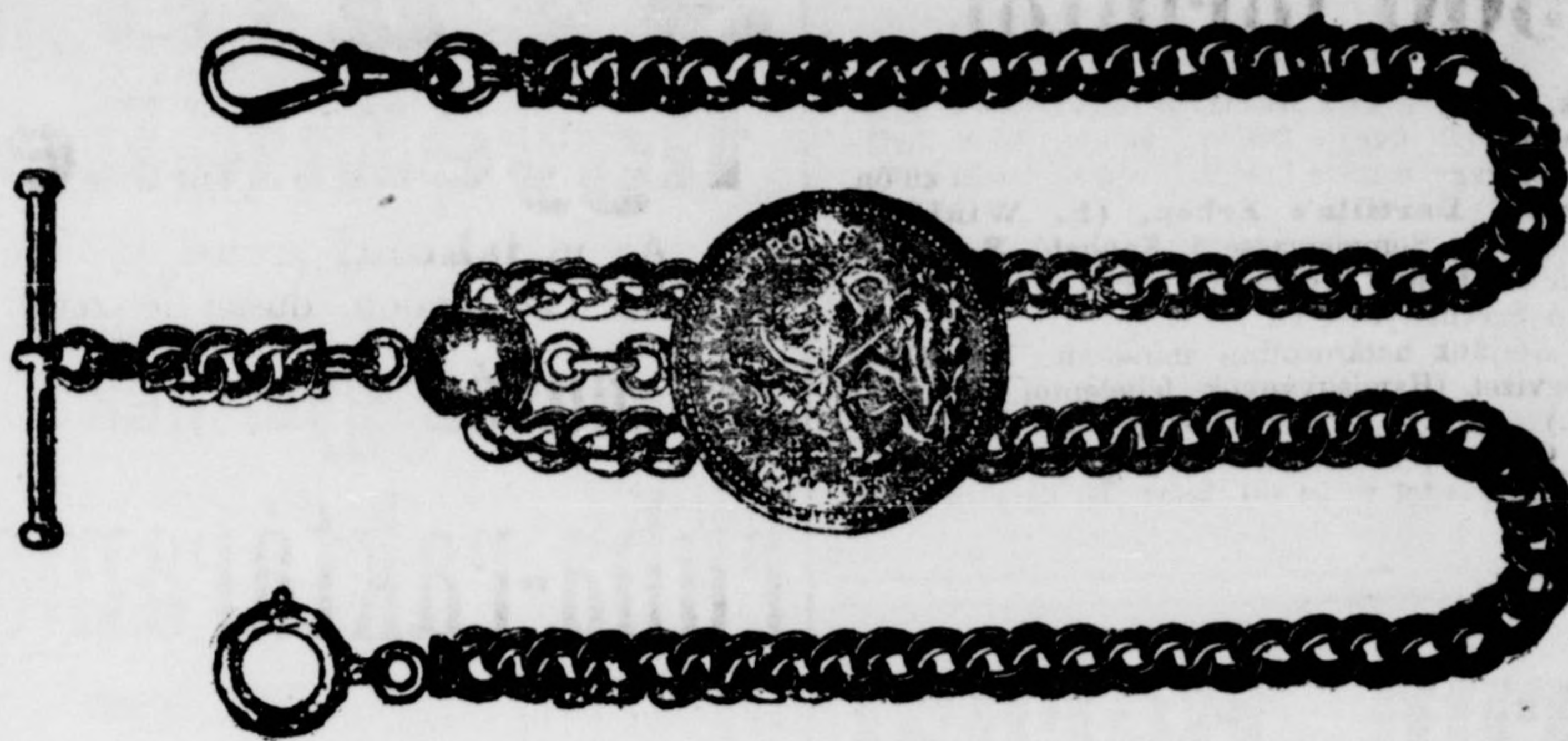
„Vasárnap”szépirodalmi és művészeti
képes hetilapelső száma *f. évi október hó 6-án* jelenik
meg.

Előfizetési ára egy óra 80 fillér.

Egyes szám ára 20 fillér.

Szerkeszti **Horkai Elemér**, hirlapíró.**Tőzeg klosettek!****Tőzeg-klosett** beszerez mindenki, ki **teljesen**
szagtalan árnyékszékkel óhajt.
mert a tőzeg szagtalanít!!**Tőzeg-klosett** beszerez mindeki, ki a maga és
családjának egészségéről gondos-
kodik, mert a tőzeg **fortőtlenít!****Tőzeg-klosett** beszerez mindenki, aki a minden-
féle betegségeket terjesztő pöcze-
gödrtől házából eltávolítani kívánja, mert az
ilyenre a tőzeg-klosettek használatánál többé
szükség nincsen.**Tőzeg-klosettek** kizárólag kaphatók:**Kraus Istvánnál, Pécsen.***T. Kraus István urnak Pécsen.*Ezennel szívesen adom b. tudomására, hogy
a nekem szállított **tőzeg szóró klosettekkel tel-**
jesen meg vagyok elégedve. A klosettek kifogás-
talanul működnek és **teljesen szagtalanok.**
Pécs, 1900. június hó 10-én.Tisztelettel **Dr. Mende Lajos.***T. Kraus István urnak Pécsen.*Szívesen adom tanubizonyoságát annak, hogy
az Ön által szállított **tőzeg-árnyékszék** minden
tekintetben megfelelő, különösen hangsúlyozom, hogy
mióta ezek nálam használatban vannak és az emész-
tőgödrtől használaton kívül helyeztem, **az eddig min-**
dig nedves falak egészen kiszáradtak.

Pécs, 1901. május hó.

Tisztelettel **Dr. Czirer Elek**, főorvos.*T. Kraus István urnak Pécsen.*Ezennel igazolom és bizonyítom, hogy a me-
gyei árvaháznál már egy év óta ezen klosettekből **10**
db. van használatban és feltűnő szagtalan voltak,
csekély kezelési költségük folytán legmelegebben ajánl-
hatók.**Keller István**, várnagy,
mint a megyei árvaház felügyelője*T. Kraus István urnak Pécsen.*Ezennel szívesen kinyilatkoztatom, hogy a ne-
kem szállított **tőzeg klosettek teljesen megelégo-**
désemre beváltak és a még visszalévőket is miha-
marabb átalakítatom.Tisztelettel **Fodor Pál**, ügyvéd Deák-u. 1.**Szép és finom aranylánczok** 40féle divatos mintában valódi 14 karatos
finom aranyból

	20 gramm súlyban	24 frt.	
köves lógók nélkül	25 „ „	30 „	egy és két oldalt hordható
mérve	30 „ „	35 „	
	40 „ „	45 „	
	50 „ „	56 „	

Aranylánczokhoz való köves **függelék**ek, melyek külön 12 egész 15 gramm súlyban
vannak készítve, ára **3 frt 50** és **4 frt 50 kr.** Így pld. nálam egy 25 gramm
súlyu (logó nélküli) láncz, hozzá egy 15 gramm nehéz függelék (logóval) együtt 40
gramm súlyban **34 frt 50 krba** kerül. Tessék tehát **aranylánczok vételénél**
figyelni.**Figyelmeztetésül!** Az aranylánczok azon okból lesznek aranyba foglalt, köves
függelék nélkül mérve, mert azok sokkal csekélyebb értékűek mint az arany és így
a vevő nem károsodik.

Minden tárgy a m. kir. fémjelző hivatal által van megpróbálva.

Kaphatók:

Schönwald Imrénél
PÉCSETT, Király- (fő) utca 15.**Erreth-féle borok kizárólagos raktára.**Nagyságos **Erreth János** ur, Pécs város elsőrendű bor-
termelője **kitűnő minőségű, saját termésű****pécsi hegyi borainak**eladását kizárólag tisztelettel alulirotra ruházván, abban a szeren-
csés helyzetben vagyok, hogy ezen köztudomásulag **a legké-**
nyesebb igényeknek is megfelelő ó-borokat mindig
friss töltésben palaczkozva, kívánatra hordókban is — **hamisi-**
tatlan minőségért kezeskedve — árusíthatom.A fenti borokból különösen a következőket van szerencsém a
n. é. közönség figyelmébe ajánlani:**1891. évbeli fehér asztali bor** literje . . 55 kr.**1885. évbeli bálicsi fehér pecsenye-bor,**

palackja (0.7 l.) 70 kr.

Adónélkül 7 krral olcsóbb literenkint.

Arak palaczkokkal együtt értendő. Palaczkok 7 kr.
értékben visszavétetnek.**Kerdl Lajos,**fűszer-, bor- és csemege-kereskedése
PÉCSETT, Király-u. 6. sz.**Hamisítatlan minőségért kezeskedik.**

Zamatos asztali borok.

Kitűnő pecsenye-borok.

500 forintot

fizetek annak, a ki a **Bartilla fogvizének** használatát mellett, üvege **35 kr.**, valaha ismét fogfájást kap, vagy a szája büzlik. (Csomagolásért külön 10 kr.) A **Bartilla's Erben, (E. Winkler)** Wien, 19/1. Sommergasse 1. Kapható **Pécsett: Gelteh és Graeff Ferencz-utca 6., és Zsiga László Széchenyi-tér 18.**

Kérjük határozottan mindenütt **Bartilla-féle fogvizet.** (Hamisítványok feljelentői jól díjaztatnak.)

Oly helyekre, hol nem kapható, bérmentve küldök 7 üveget 2 frt 60 krért, 16 darabot 4 frt 50 krért.

Grün Bernát

UTÓDA

férfiszabó

PÉCS, Zsiga gyógyszer-tár fölötti emelet.

Alapított 1865-ben.

A vidék egyik legnagyobb és legregibb elsőrendű

szabó-üzlete

ajánlja dusan felszerelt raktárát a legkötőbb minőségű szövetekben, melyekből mindennemű

férfi-ruhák

a cégtulajdonos személyes felügyelete mellett, a mai kor igényeinek megfelelőleg a legkiválóbb gondnal, olcsó árban készíttetnek.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve vagyok

kiváló tisztelettel

Grün Bernát utóda.

„AZ ANKER”

élet- és járadék-biztosító társaság
alapított 1858-ban.

A társaság vagyona: 136 millió kor.
Biztosítási állomány: 500 millió kor.
Eddigi kifizetések: 225 millió kor.

Felhívjuk a biztosító közönség becses figyelmét legújabb **gyermek-biztosításainkra**, melyek szerint az összes befizetett díjakról **évenként 3% kamatot**, a biztosító elhalálása esetén pedig a gyermek részére évenként

magas járadékot

fizetünk.

A díjak rendkívül olcsók.

Bővebb felvilágosítással szolgál

Nyitrai Andor,

főügynök

Pécsett, Indóház-utca 14.

Szülő k figyelmébe!

Az új iskolai évad kezdete alkalmával bátorkodom dusan felszerelt

**fiu és gyermek
ruha-raktáramat**

uagybecsű figyelmébe ajánlani.

A nálam vásárolt ruhákért **olcsóságuk** mellett **tartósságukért** kezeskedem.

Minden előforduló javítást, tisztítást, vasalás az iskola éven belül díjazás nélkül végeztetem.

Becsés megrendeléseiket kéri kitűnő tisztelettel

Klein Sándor

férfi-, fiu- és gyermekruha-raktár.

Pécs, Széchenyi-tér 7.

CSODA

Schweizből.

Alulírott cég megküld mindenkinek postátánvétellel, a kereskedelmi világban még nem létezett ár mellett

csak 3 koronáért

vámmentesen 1 db külön, pontosan 24 óráig járó
órát 3 évi jótállással.

Azonkívül kap mellékelve minden megrendelő egy aranyozott, finoman kidolgozott **óraláncot ingyen.** Ha az óra nem megfelelő, szívesen kicseréltetik az, vagy az összeg visszaküldetik. Egyedül kapható csak a:

Schweizer

Uhren-Engros-Etablissement

Basel-Horbürg (Schweiz.)

Sok ezer elismerő-levél meglekinthető.

Üzletáthelyezés.

Vagyok bátor a n. é. közönség szives tudomására adni, hogy a

Gólyához

czimzett **vászon és divatáru üzletet** a mai naptól fogva

Vasváry-féle házba

helyeztem át.

A n. é. közönség szives pártfogását továbbra is kérve, maradok

mély tisztelettel

Stark Benedek fia.

Meseszerű hihetetlen!

olcsó a mi általános kedvelt és számos elismeréssel jutalmazott

10 óra-különlegességünk és pedig:

Finom nikkel-remontoir, kitűnő, beosztva	K. 5. —
36 órára, 1. rendű mű	
Legjobb kedvelt nikkel-anker remontoir	
Roskopf-rendszer	» 8.50
Fekete-fém remontoir 3 fémsedővel	» 7.50
Fehér-fém kettős fedéllel aranysegélylyel	» 7.50
Aranyozott rem. 3 aranyozott fedővel	» 7.50
Óriás nikkel horgonyóra	» 10. —
I-ső rendű ezüst ismétlő aranykerettel	» 8.50
Ugyanaz nők részére	» 9. —
I. rendű ezüst uri horgonyóra, 3 ezüst fedővel	» 13. —
Ugyanaz tula-ezüst	» 15. —

Egy fajtából 3 óra vétele után vámmentes megküldés. Egyes mintadarab 1 koronával többre jön. Szétküldés a pénz előre beküldése mellett, vagy utánvét mellett. Kicserélés megengedtetik. Olcsó árainkért már számos elismerést kaptunk úgy órákésztől mint kereskedőtől, miután jó és biztos kereslethez segítettük.

Uhren-Engros-Haus

S. Kommen & Co., BASEL, (Schweiz)

Fiók BREGENZ (Vorarlberg.)

Levélposta, 25 f., levelezőlap 10 f.

Alapított
1862.

TOTTIS és KREN

„Az
északi csillaghoz”

Budapest IV., Bécsi-utca 1. szám.
ajánljuk közel 40 éve fennálló és az egész országban legjobb
hírnévnek örvendő áruházukat **vászon és fehérneműek**
beszerzésére.

Nagy raktár **finom női, uri és gyermek fehérneműekben.**
Teljes menyasszonyi kelengyék 1000 koronától 10.000 koronáig,
a legjobb minőségért és a legszolidabb, legmodernebb kivitelért teljes
kezeség.

Legnagyobb gyári raktár **szőnyegekben, butorszövetekben, takarókban, függönyökben, futókban, gyékényekben** stb. legolcsóbb
gyári áron.

Nagyobb bevásárlásoknál, vagy menyasszonyi kelengyék megrendelésénél **direkt levélbeli megkeresésre, megbízottunkat teljes mintakollekcióval saját költségünkre küldjük bárhová.**

Mintákkal és választék küldeményekkel mindenkor szívesen rendelkezésre állunk.